

با ارزش تر از انسان!



ما قصد نداریم در این صفحه فقط از سوتی آمریکایی‌ها بنویسیم. اما چه می‌شود کرد که همیشه فرهنگ عجیب و غریب «پانکی»‌ها سوژه‌های «پدر و مادر داری» هستند! اگر یادتان باشد حدود هشت یا نه ماه پیش در همین صفحه خبری آوردیم که در آمریکا هتل مخصوص سگ‌ها راه‌اندازی شده است!

بحران‌های عاطفی غرب که باعث می‌شود افراد به جای داشتن بچه، بیش‌تر به داشتن سگ‌های گران قیمت تمایل داشته باشند، چند هفته‌ای‌ست که موج جدیدی را در این کشور به راه انداخته.

بحران مالی آمریکا و افزایش نرخ بیکاری و اخراج کارمندان، کار را به جایی رسانده که گروه‌های جدیدی راه افتاده و اقدام به دزدیدن سگ‌های گران قیمت شهروندان متمول آمریکایی نموده و برای آزادی گروگان(!) مبالغ هنگفتی را مطالبه می‌کنند!

جالب این‌جاست که بعضی شهروندان متمول آمریکایی حاضرند برای رهاسازی گروگان عزیزشان (!) مبالغی تا حدود سیصد میلیون تومان بپردازند، اما احتمالاً دولت و مردم آمریکا این روزها آن‌قدر گرفتار هستند که اصلاً نمی‌دانند آفریقا کجاست یا اینکه سوماترالی احتمالاً اسم نوعی خوراکی باشد.

شاهد مثال هم این‌که شما می‌توانید مبلغ کل کمک‌های ارسالی دولت آمریکا به سوماترالی را در اینترنت سرچ کرده و با مبلغ مربوط به سه چهارمورد از سگ ربایی مقایسه کنید تا متوجه شوید ارزش یک سگ برای آمریکایی‌ها بیش‌تر است یا ارزش جان یک انسان!



رفیق کشی به خاطر یک مشت طلا

عالم سیاست حساب و کتاب‌های متفاوتی دارد که گاهی این حساب و کتاب‌ها ممکن است برای همیشه از چشم مردم عادی و اذهان عمومی مخفی بماند. یکی از همین موارد سقوط حکومت قذافی‌ست.

تا به حال با خودتان فکر کردید که چرا باید آمریکا و انگلستان برای سقوط حکومت قذافی، تا این حد هزینه کنند و به آب و آتش بزنند؟!

نکته‌ای که به راحتی نمی‌توان از کنار آن گذشت؛ این‌که دیکتاتور لیبی یکی از بزرگ‌ترین حافظان منافع تشکیلات نامشروع اسرائیل بود و طبیعتاً در شرایط عادی آمریکا نباید علاقهای به برکناری قذافی می‌داشت.

اما برخلاف این تصور، آمریکا تا توانست به آب و آتش زد تا دیگر متحدانش (انگلستان و فرانسه و آلمان) را برای حمله به لیبی تشویق کند.

چرا باید آمریکا یکی از حامیان اسرائیل را سرنگون کند؟!

یکی از علت‌های این مسأله که باعث شد آمریکایی‌ها از پشت به دوست سابق‌شان خنجر بزنند، این بود که قذافی به خاطر درآمد بالای نفتی کشورش و نیز به خاطر جمعیت کم مردم لیبی، هیچ‌گاه نیازی به اخذ وام از صندوق بین‌المللی پول که بهره زیادی هم روی وام‌هایش دارد، نداشت.

همچنین دیکتاتور لیبی به تازگی سیاست جدیدی را در معاملات نفتی‌اش اتخاذ کرده بود و در ازای نفتی که به آمریکا و انگلستان و فرانسه می‌فروخت، به جای دلار و یورو، فقط شمش طلا مطالبه می‌کرد و این امر باعث می‌شد کشورهای مثل کشورهای اتحادیه اروپا و آمریکا که با بحران مالی شدیدی روبرو هستند و بدون طلای کافی که پشتوانه پول‌شان باشد، اسکناس چاپ می‌کنند، با خطر ورشکستگی در معاملات نفتی قرار بگیرند.

همین دو دلیل ساده و احتمالاً چند دلیل سله دیگر، بهانه شد تا کشورهای عضو «ناتو» نیروی نظامی به لیبی فرستاده و در کنار تسخیر لیبی و چاه‌های نفتش و حمله به کاروان انقلابیون و زیرساخت‌های لیبی، یکی از بزرگ‌ترین متحدان سوخته اسرائیل را هم سرنگون کنند.